

Čechtické noviny

Čechtice, Černičí, Dobříkovice, Jeníkov, Jizbice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice, Nové Práchňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Práchňany, Sudislavice, Zhoř.

10/2014

Sudislavice

Sudislavice, (Sudislavitce, Sulislavice, Sudějovice, Sudislawitz) je malebná vesnička, která leží 2 km jižně od Čechtic. Čítá pouze 12 domů, z nichž dva domy byly postaveny za 2. světové války, a to v roce 1939 (Novákovi, č. p. 6) a v roce 1941 (Hrbkovi, č. p. 12). Jeden z domů dokonce v roce 1950 vyhořel (č. p. 10), naštěstí jej nahradil nový. Dnes většina stavení slouží pro letní rekreaci, ale ještě před několika desítkami let to bylo bydliště pro téměř stovku obyvatel. Ves leží v nadmořské výšce 535 m. Horka (604 m. n. m.) se majestátně rozkládají nade vsí a skrývají Sudislavice ze západu. Tento vrch sloužil v minulosti jako strategický bod, ještě ve velké válce (1. světová válka) zde byla pozorovatelna, která však postupem času ztratila na významu, zchátrala a sesula se. Možná si ještě někdo ze starousedlíků vzpomene na dřevěné trosky, které byly po druhé světové válce strženy zcela. Jižně, asi jeden kilometr od Sudislavic, v místě zvaném V Cechtinách (místně i V Cechtínech) se pak nalézá studánka Blaženka. Stará se o ni dodnes rodina Kosova. Je to totiž místo, kde se rodí náš Čechtický potok, který v minulosti přinášel obživu mnoha rodinám.

Jak vesnička přišla ke svému názvu, o tom se můžeme dohadovat. Možná je odvozen od vladyky jménem Sulislav, o kterém se dochovala jen kusá a nejistá informace. Možná se jedná o název, který mu podle pověsti dal místní slavný soudce.

Jak říká pověst: *„V dobách, kdy vesnice patřila pod hrdelní soud v Křivsoudově, nežilo se zde ani v okolí moc dobře. Vrchnost soudila nespravedlivě a odsuzovala nevinné. Proto panovník odebral toto právo křivsoudovské vrchnosti a předal je do Čechtic. V Čechticích však nebylo v té době člověka, který by se s novou funkcí soudce popasoval. Chyběl zde člověk znalý zákonů, znalý dobrého písma a znalý moderního soudnictví. Proto vrchnost pověřila vedením soudu majitele tvrze v místě dnes zvaném Sudislavice. Soudil spravedlivě a celému okolí se ulevilo. Proto se po okolí roznesla zpráva o slavném sudím – a odtud Sudislavice.“*

Historie vesnice je úzce spojena s dějinami Křešína, farní vsí, která byla založena „v době nepovědomé za vladyky Křeše, který i s potomstvem svým na zdejší tvrzi sídlo míval a dle něhož se celý rod zval z Křešína“. Kostel v Křešíně založili v roce 1350 právě vladykové z Křešína společně s příbuznými vladyky z Chejstovic a Kočidolovic. Ti společně měli od jeho vysvěcení i podací kostelní právo (podací kostelní se rozumí patronátní právo, kdy patronové měli povinnost dohlížet na řádný ekonomický chod farnosti a zajistit finančně její budoucí existenci a současně obživu duchovních; patrony bývali zpravidla držitelé panství, statků…; toto právo zahrnovalo i jmenování nových farářů – bylo podmíněno souhlasem biskupa či arcibiskupa). Kostel byl pod jejich patronátem i v dalších létech, připomíná se roku 1360, 1374, 1380 a 1388 – to byl zmiňován Adam z Křešína a poté jeho synové Veselý a Křeš. „Toho roku 1388 seděl Veselý na Křešíně a Křeš na Sulislavicích.“ Do období krátce před tím také spadá první písemná zmínka o Sudislavicích – je to rok 1386. Zmiňují se v souvislosti s Křešínem a právě s osobou, která si zde vybudovala tvrz. Že by to byl Sulislav/Sudislav není zcela jisté, možné to však je. Možná proto zde zastara mívali sídlo vladykové zvaní ze „Sulislavic“. Dále se připomíná z jejich rodu v roce 1409 **Václav řečený Matyas ze Sulislavic.** Ten zřídil

Společenská rubrika

Blahopřejeme občanům, kteří v měsíci říjnu oslaví 80 a více let:

Košťálová Milada	**Čechtice**
Hájek Vladimír	**Černičí**
Pitráková Marie	**Jeníkov**
Rozkošný Karel	**Čechtice**
Hloušková Božena	**Čechtice**

Křížek v Sudislavicích s nápisem
Lásku všem a zvonice

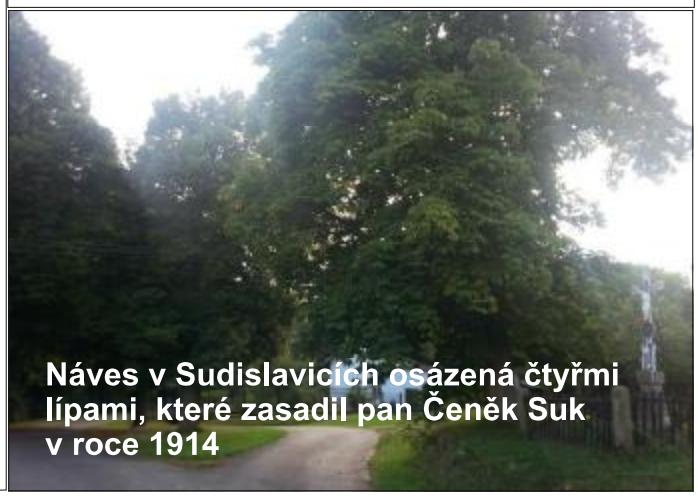
společně se Sezimou ze Štědrovic, Křešem z Křešína a Soběmou z Jenišovic oltář sv. Bartoloměje ve farním chrámu křešínském. Obdarování oltářem však nemělo dlouhého trvání. Roku 1415 jak Jan z Křešína, tak i Václav ze Sulislavic připojili pečeť ke stížnému listu šlechty české, zaslanému ke sboru kostnickému proti upálení Mistra Jana Husa, tím dali najevo příslušnost k víře pod obojí. Od té doby na více jak 200 let byl jak kostel, tak obyvatelé příslušni k víře pod obojí. Zajímavé je, že se roku 1448 Jindřich a Jan ze Sulislavic, zvaní též jako bratří z Roztok a ze Sulislavic, účastnili ve vojsku Jiřího z Poděbrad při dobytí a pokoření hrdé Prahy. Vladykové ze Sulislavic poté vešli v držení Ústajova na Vožicku, poté se psali „Ústajovci ze Sulislavic“. Kde stála v Sudislavicích jejich tvrz? Jako nejpravděpodobnější místo se jeví pozemek, kde dnes stojí dům s č. p. 1. Ještě dodnes je tam možné vidět drobné zbytky valů. Tvrz si však nepředstavujme pouze jako kamennou budovu. V té době se s největší pravděpodobností jednalo o dřevěnou stavbu. Opevnění bylo tvořeno zčásti kamennými, zčásti palisádovými hradbami, v kombinaci s vodním příkopem a valem.

Sulislavice se dostaly po husitských válkách do držení rytířů T**rčků z Lípy a na Lipnici** (Mikuláš Trčka z Lípy). Bohatí Trčkové drželi celé panství až do roku 1547, kdy Burian a Ferdinand Trčkové z Lípy i za jejich nezletilé bratry Jaroslava, Zdeňka a Mikuláše rozprodávali své rozlehlé panství jednotlivým osobám. Od těch koupil roku 1547 **Jindřich Kekule ze Stradonic** tyto osady: Pravonín a vesnici Sulislavice, Jenišovice, část Paseky a Otročice. Posléze se roku 1548 jmenované vesnice a mnohé další dostaly ke statku křivsoudovskému ve vlastnictví Štěpána Střely z Rokyc. Protože hospodařil tak dobře, přikoupil později i městečko Čechtice, Kunějovice (Kuňovice), část Borovnice, a další část v Otročicích. Celý majetek mu byl za úplatu 1000 kop grošů pražských zcela zaplacených roku 1576 císařem Rudolfem II. dán do dědičného užívání, Rudolf tento akt učinil v úterý po božím vstoupení. Po smrti Štěpána Střely roku 1593 převzal dědičný majetek Jindřich Střela z Rokyc a držel jej do roku 1622, kdy mu byl zkonfiskován pro účast na vzpouře. Koupil jej Švýcar **Hugo z Hallweilu**. Po jeho smrti 1650 podědili panství jeho synové tak, že **Jan Šebestián získal čechtické panství** a Jakub Leopold se stal pánem křivsoudovského panství. Právě v této době Sudislavice tehdy nazývané Sulislavice připadly k panství čechtickému. V době Berní ruly po třicetileté válce patřily Sudislavice do kraje Čáslavského, pod panství čechtické. V Berní rule se hovoří o rolnících, kteří dobře prosperovali. Jména lidí, která se v Sudislavicích objevovala, jsou: **Juda Koš** – starousedlík – vlastnil 1 lán půdy, dva voly, čtyři krávy, šest jalovic a jednu svini, dále držel 3 strychy lesa a 2 strychy porostlin (křovin – popisně odpovídá dnešnímu Klokočí) – ale roku 1662 mu les vyhořel; **Matěj Šindelář, Mikoláš Majer a Václav Šetl (nebo Šetek)** – byli nově osedlí, vlastnili každý kolem půl lánu polí, k potahu používali dva volky (Šetek pouze jednoho), chovali krávy (po 2 ks) a jalovice (2 + 1 + 4 ks). Všichni nově přistěhovalí obdrželi díl lesa – od 1 do 2 strychů. Stejné informace jsou uvedeny i ve výpisu Šebestiána z Hallweilu. Píše, že v Sudislavicích jsou čtyři dobří hospodáři a čtrnáct jemu dobrých poddaných.

Svobodníci se uvádějí v Sudislavicích již v roce 1550, dochoval se záznam o Petrovi Vidláků. „Vnuk v Sudislavicích na místě svém a na místě Šimona, Bohuslava, Doroty a Kateřiny, bratří a sester svých, poddaných pana Kekule, drží svobodnou pustotinu ve vsi Sudislavicích. Koupil ji roku 1542: Jan, vnuk Václava Tkalce ze Sudislavic, Petrovi, Šimonovi a Bohuslavovi, Dorotě a Kateřině.“ V dalších berních rejstřících se již nic nevyskytuje.

První písemná zmínka o sudislavických osadnících se nalézá v matrice na faře v Lukavci. Křešín v této době vlastnili totiž pánové z Lukavce, a to Smil Lukavecký z Lukavce a na Křešíně. Sudislavice byly přifařeny právě ke Křešínu a záznamy do matriky byly učiněny v Lukavci. Zápis je z roku 1653. Později byly Sudislavice přifařeny (od roku 1715) k Čechticícům. Stalo se poté, kdy do Čechtic přišel nový farář.

Poddanská část vesnice náležející k panství měnila dále majitele stejně jako Křivsoudov a později Čechtice. Roku 1702 prodal František Josef hrabě z Hallweilu panu **Janu Leopoldovi Donatovi hraběti z Trautsonu** a Falkensteinu zámek a městečko Křivsoudov, rytířské sídlo

Náves v Sudislavicích osázená čtyřmi lípami, které zasadil pan Čeněk Suk v roce 1914

Chyšnou, deset dvorů, a dále dvacet dva vsí (ve výčtu jsou uvedeny i Sudislavice), pět filiálních kostelů a dvě fary, ten v roce 1715 přikoupil i samotné Čechtice. Sudislavice však byly stále podle kostela přiškoleny do Křešína. Později od roku 1766 byli majiteli **Palmové**, ti však postupně panství zadlužili, a proto se dostalo do veřejné dražby. Majiteli se do počátku 50. let devatenáctého století stali **Auspergové**. Za ně ale celé panství vedli pověření správci. Po rozpadu trimoniální soustavy se staly Sudislavice samostatnou obcí, která si udržela zachovalý původní ráz malebných českých vesniček.

Jak to bylo se Sudislavicemi po roce 1848? V roce1850 byly součástí obce Mohelnice v okrese Dolní Kralovice, v roce 1869 – 1910 osadou obce Křešín v okrese Ledeč, v roce 1921 – 1930 se staly osadou obce Křešín v okrese Ledeč nad Sázavou, v roce1950 osadou obce Křešín v okrese Pacov, od roku 1961 jsou částí obce Čechtice v okrese Benešov.

Pokud půjdete do Sudislavic od Čechtic, narazíte na třešňovou alej. Proč tomu tak je? Již kolem poloviny 18. století začalo být státními dle nařízení císaře propagováno císařskými úřady pěstování ovocných stromů pro obživu. Brzy byly takřka všechny cesty lemovány alejemi jabloní, třešní, švestek, ořešáků, hrušní, ale i kdoulí. Později přibyly jeřabiny. Stromy se i s ovocem pronajímaly a obci z toho plynul od poloviny 19. století výtěžek. Aby lidé ovoce uměli pěstovat, ale i zpracovat, musely školy povinné provádět osvětu, dokonce vyučovat o sadařství, štěpování stromů a zpracování ovoce. Lidé se museli vše nejdříve naučit. S ovocem se začalo obchodovat i na trzích, ale bylo potřebné také pro obecní vinopalny. Ovocné stromy se staly majetkem. Stromořadí se samozřejmě udržovala, obnovovala, někde přibyly i aleje kaštanové, lipové, topolové, ale i z okrasných dřevin. V té době si lidé u svých domů začali vysazovat sady.

V Sudislavicích v roce 1780 – 1790 stálo 5 domů, poté v roce 1848 žilo už v 10 domech 80 obyvatel, pak v roce 1869 je zmínka o 93 obyvatelích v 11 domech, v roce 1890 zde žilo 79 obyvatel také v 11 domech, v roce 1910 se píše o vísce s 69 obyvateli v 10 domech, v roce 1930 zde žije 56 obyvatel v 10 domech, v roce 1950 pak je uváděno 55 obyvatel ve 12 domech (dva domy nově postaveny, jeden v roce 1939 a druhý v roce 1941), v roce 1970 zde trvale bydlí 35 obyvatel v 10 domech, v roce 1980 – 21 obyvatel v 9 domech, v roce 1991 se píše o 13 obyvatelích. Při sčítání lidu v roce 2001 zde žije 9 obyvatel a v roce 2011 je to poze 5 obyvatel ve dvou domech. V roce 2014 v Sudislavicích bydlí trvale 2 obyvatelé v 1 domech.

Čerpáno z různých zdrojů.

Zpracovala Mgr. Bc. Lenka Proschková ve spolupráci s panem Bohumilem Sukem ze Sudislavic. Patří mu veliký dík za veškerý výklad a průvodcovství po okolí. Fotografie L. Proschková, 2014

Valy u č. p. 1 v Sudislavicích, zřejmě bývalé tvrziště

Studánka Blaženka, pramen Čechtického potoka – situováno jižně V Cechtinách nedaleko Sudislavic

Č. p. 1 v Sudislavicích, zde pravděpodobně stávala tvrz.

Náves v Sudislavicích

Štětování

Štětování cesty patří k nejstarším typům úpravy povrchu komunikace. Díky archeologickým výzkumům víme, že štětované cesty se stavěly již ve středověku, kdy často nahrazovaly dubovou nebo bukovou dlažbu. Ovšem využití této technologie si nemohl dovolit každý, převážně to byla města, a to města významná a bohatá, často lokální či regionální centra nebo i metropole. Štětování povrchů se od počátku užívalo jak na komunikace, tak i pro veřejná prostranství.

V současné době je štětování využíváno zejména tam, kde je záměrem historizující styl, a to hlavně při rekonstrukcích a revitalizacích historických částí obcí a měst. Kromě estetické funkce splňuje štětování nároky na vyšší zátěž, která je například pro zřízení parkovacích ploch zapotřebí.

Naši předci nám zanechali krásné staré náměstí, na kterém se v současné době tvoří v místech poškozených teplovodem a stavbou kanalizace parkovací místa právě touto technologií. Díky našim zaměstnancům, kteří se práci s kamenem učí rychle a hlavně mají pro užití kamene velký cit (obzvláště pan Jaroslav Červený), se dílo již probouzí ke svému životu. Schopnost pana Červeného probudit v kameni duši tak, aby nás oslovila, je obdivuhodná.

V případě pozitivní reakce v příštím zastupitelstvu bude možno v revitalizaci náměstí pokračovat při budování dalších parkovacích míst. Ale to až po zimním prověření funkčnosti.

Díky naší práci se jedná o nejlevnější technologii pro obnovu náměstí. Náklady na kámen jsou okolo 100 Kč na 1 m^2, což u asfaltu je cena dvojnásobná a u štípané dlažby ještě větší.

Rádi přijmeme vaše reakce, ať jsou kladné, či záporné. Jsou důležité pro naše další rozhodování.

František Nebřenský, starosta městyse
Fotografie Renata Kolandová, 2014

Zápis z rady č. 13/2014 v Čechticích dne 1. 9. 2014

1. **Rada** bere na vědomí zahájení jednání na krajském úřadě ohledně projektu na vymezení ploch v prostoru skládky v Chrastovicích pro ukládání hlíny a stavební sutě.
2. **Rada** bere na vědomí, že dne 5. 9. 2014 byla v prostorách HZS Benešov zástupcům městyse Čechtice a JPO II. předána formou věcného daru TATRA 815. Využita bude pro potřeby výjezdů JPO II. Čechtice.
3. **Rada** schvaluje Darovací smlouvu č. 3/2014 pro ZŠ Čechtice.
4. **Rada** schvaluje tyto členy výběrové komise pro zakázky malého rozsahu „Vodovod Jeníkov II.“, „Stavební úpravy budovy úřadu – vytápění“ a zakázku „Stavební úpravy objektu-bytový dům č. p. 192 Čechtice“: František Nebřenský, František Novotný a Jan Červený. Zapisovatelka Dagmar Smítková.
5. **Rada** schvaluje tyto členy výběrové komise pro zakázky malého rozsahu „Svozová technika městyse Čechtice“ a „Regenerace zeleně veřejných ploch Městyse Čechtice“: František Novotný, Jan Červený, Petr Smítka, Josef Holý a Ladislav Tulach. Zapisovatelka Marie Marhanová.
6. **Rada** schvaluje darovací smlouvu ve výši 3 000 Kč na činnost Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska okrsek Čechtice.
7. **Rada** schvaluje finanční dar ve výši 20 000 Kč pro osiřelé děti po zemřelé Sandře Alexandovové.
8. **Rada** schvaluje proplácení stravy ve školní jídelně dětem ze sociálně slabých rodin.
9. **Rada** schvaluje pronájem prodejny Otročice od 1. 9. 2014 panu Zdeňku Zabloudilovi na dobu neurčitou.
10. **Rada** bere na vědomí žádost občanů o opravu chodníků v obci Otročice.
11. **Rada** schvaluje dle pořadí přidělení bytu nad zdravotním střediskem panu Pavlu Závitkovskému.

Zápis z rady č. 14/2014 v Čechticích dne 22. 9. 2014

1. **Rada** bere na vědomí uzavření Smlouvy o výpůjčce mezi Městysem Čechtice a Farností Čechtice. Smlouva se týká bývalé hospodářské budovy u fary Čechtice a je uzavřena na dobu 20 let. Zastupitelstvo na svém veřejném zasedání schválilo vybudování obecního muzea v těchto prostorách.
2. **Rada** schvaluje zajištění oslavy 700 let výročí první zmínky o obci Čechtice, konaných v roce 2015.
3. **Rada** bere na vědomí výsledky výběrových řízení a schvaluje doporučení komise. V případě zakázky „Svozová technika městyse Čechtice“ měla nejnižší cenovou nabídku na vozidlo IVECO CARGO 120 E19 firma SAP spol. s r.o. Snět. Zakázku „Regenerace zeleně veřejných ploch městyse Čechtice“ byla vybrána firma Lhotka Jan – Zahradnické služby. Rada pověřuje starostu k podepsání těchto smluv.
4. **Rada** vzala na vědomí zprávu o probíhajícím správním řízení ve věci žádosti o povolení pokácení dřevin rostoucí mimo les. Jedná se o dřeviny určené k pokácení dle seznamu vedeného v projektové dokumentace na Regeneraci zeleně veřejných ploch městyse Čechtice.
5. **Rada** pověřuje starostu, aby v případě, že nedojde do 15. 10. 2014 k dohodě s dlužníkem nájemného, učinil kroky potřebné k vystěhování a soudnímu vymáhání dlužné částky.
6. **Rada** schvaluje vypuštění rybníka v Otročicích z důvodu nutné údržby.
7. **Rada** pověřuje starostu k jednání s vedením MŠ ohledně dlužníků za obědy odebrané dětmi v mateřské škole.
8. **Rada** schvaluje zahájení výběru dodavatele sloupů a svítidel v ulici U Vojtěcha (nové parcely).

Veřejné zasedání Zastupitelstva městyse Čechtice 4/2014 dne 4. 9. 2014

Nakvasovice od 19 hodin

Program ZM:

1) Přijetí dotace „Svozová technika městyse Čechtice“
2) Přijetí dotace „Regenerace zeleně veřejných ploch městyse Čechtice“
3) Rozpočtová opatření č. 6 – 8/2014
4) Likvidace sutě – Chrastovice
5) Zřízení náhradního tepelného zdroje
6) Jmenování členů školské rady
7) Diskuse

Tento program byl jednomyslně schválen. Přítomno 13 členů

1) **ZM** schvaluje přijetí dotace ze Státního fondu životního prostředí ČR na zakázku „Svozová technika městyse Čechtice.“ (13 pro)
2) **ZM** schvaluje přijetí dotace ze Státního fondu životního prostředí ČR na zakázku „Regenerace zeleně veřejných ploch městyse Čechtice.“ (13 pro)
3) **ZM** schvaluje rozpočtová opatření 6-8/2014 dle příloh. (13 pro)
4) **ZM** vzalo na vědomí, že do budoucna bude čím dál větší problém s ukládáním stavební sutě. Vhodným místem pro třídění a drcení stavební sutě by mohla být bývalá skládka v Chrastovicích. Pak by byla zajištěna technika na drcení a takto zpracovaný materiál by byl vhodný na úpravy cest. **ZM** pověřilo starostu k jednání se sdružením Mikroregion Želivka, že v případě zájmu i okolních obcí by bylo možné požádat o dotaci. (13 pro)
5) **ZM** vzalo na vědomí, že v případě zapojování dalších objektů na teplovod, bude nutné zajistit posilující zdroj. Jako reálný připadá kotel na štěpku. **ZM** schvaluje zahájení jednání a zadání studie, která vyhodnotí investiční náklady a návratnost celé akce. (11 pro, 2 zdrželi)
6) **ZM** schvaluje tyto členy školské rady při ZŠ Čechtice: Kořínková Markéta, Hájek Milan a Marhanová Marie. (13 pro)
7) Na závěr zastupitelstva došlo k živé diskusi, při níž bylo vzneseno plno požadavků ze strany občanů obcí Nakvasovice a Dobříkovice.

Nakvasovice: výměna dveří a oken na spolkovém domě v Nakvasovicích, oprava dlažby v kapličce, úprava zeleně podél silnice k Horilovým a oprava šoupěte u domu Zemanových.

Dobříkovice: vybudování automatického zvonění, oprava kanálu na návsi, zahájit jednání s majiteli neobydlených nemovitosti z důvodu sekání přilehlých pozemků, úprava cesty z Dobříkovic do Palčic a pro příští rok zajistit častější sekání obecních ploch. Občané nesouhlasí se způsobem využívání bývalé školy ve Zhoři. Starosta upozornil, že jediným způsobem je nájemníka vystěhovat.

Zastupitelé vzali tyto požadavky na vědomí a budou se je snažit zrealizovat.

Novodobé Sudislavice

Hluboká úcta k historii obce dozněla v úvodním článku. Máme tu však pamětníky, vlastence, kteří milují nade vše své kořeny. Mezi ně patří i pan Bohumil Suk, který se narodil v roce 1947 v Sudislavicích, prožil zde své mládí a nyní rád vzpomíná na všechno, co zde zažil buď jako stálý, nebo jako víkendový a letní obyvatel. Jako malý kluk rád poslouchával vyprávění svého dědečka, pana Čeňka Suka, který v roce 1914 zasadil čtyři dnes již vzrostlé lípy na návsi pro slávu a zdar obce. Co ho k tomu vedlo? Láska. Láska a úcta k místům, kde žil. Taktéž i jeho syn Bohuslav Suk st. navazoval v jeho tradici. Léta však ubíhají a Bohuslav junior jako chlapec, a později jako zralý muž se rozhodl zakotvit zde po prožité aktivní části života. Nechce však lenošit, chce dál být užitečný a věnovat se své rodné obci – byť jen tím, že považuje za důležité a dobré připomínat minulost své obce.

Když se pan Bohumil Suk ml. narodil, patřily Sudislavice pod obec Křešín, katastrální území Mohelnice. Pan Suk vzpomíná: „Když jsem se narodil, to se psal rok 1947. K obci Čechtice byly Sudislavice přidány až od roku 1961. Ještě před tím jsem viděl naše otce, jak v Sudislavicích v roce 1958, na pár hektarech, založili JZD. Dva roky hospodařili zcela samostatně. S nadšením bývalých hospodářů. V roce 1959 skončili dokonce v soutěži o včasné ukončení žňových prací v okrese Pacov na druhém místě. Obdrželi za to koňský potahový valník – gumák. To bylo radosti! K Pacovu jsme patřili podle vyprávění od roku 1946. V roce 1960 však bylo JZD našich otců sloučeno s JZD Rovnost Čechtice, stejně tak, jako byla obec přidána pod obec Čechtice.

Když přicházíte k Sudislavicům od Čechtic, vede vás pěkná vyasfaltovaná cesta. Ta však nevedla k vesnici vždy. V roce 1962 byla vyasfaltovaná jen část, a to až na křižovatku k Malé Pasece. Zbytek cesty byl dodělán až v roce 1972. Od poloviny 19. století však cestu do vsi lemuje udržovaná třešňová alej. Dodnes je tu nejrušněji právě proto v květnu a v červnu, kdy dozrávají první třešně. Vesnice dlouho propachtovávala třešňové stromy zájemcům o červené peckovice, a to zde bývávalo opravdu rušno. Dnes je to jen slabý odvar. Největší klid je tu v zimě. Padající sníh volně zakryje území a lidské hemžení se naprosto utiší. Před mnoha lety spojovaly vesnici cesty s Mohelnicí a Křešínem. Tyto cesty však již dnes zcela zanikly. Dodnes sem nezajíždí ani autobus. Nikdy tady nebyl ani obchod.

V mém mládí zde vodu do chalup lidé získávali ze studně, která je dnes zarostlá v údolíčku hned pod Sudislavicemi. Potahem s lejtou přijížděli lidé ke studni, zde vodu ručně načerpali a odváželi si ji domů k použití. Protože to bylo vysilující, tak naši otcové v roce 1954 v obci společně vybudovali veřejný vodovod. Byl samospádový o délce 1 km. Náklady si hradily chalupy, které jej chtěly zavést. Výkopové práce vykonávali muži ručně. Prostě chtěli do svých chalup pokrok. Dva domy (č. p. 9 a 12) si vodu zavést nenechaly a vozily si vodu ze studny ještě dlouho poté. Koneckonců studna je tu (sice zarostlá v křoví) na památku dodnes. Vodovod fungoval tak, že se na návsi pod lipami voda načerpala do zásobníku a pak samospádem tekla do domů, a to v určitou stanovenou dobu. Pokud někdo zapomněl zastavit kohouty, voda mu vytékala samovolně, kam nechtěl. Dnes je vodovod po rekonstrukci a vodu mají všichni. Moderní jsou plasty, ty nerezaví. Tak je celý vodovod v plastu a obyvatelé očekávají dlouhou životnost.

Pokrok však nevynechal ani Sudislavice. V roce 1972 byla v obci dokončena i kanalizace a svod dešťové vody z části vesnice. Také elektrifikace do obce přišla ve stejnou dobu, jako v okolí. To se psalo něco po roce 1920. Neumíte si však představit prvotní nedůvěřivost hospodářů v zavádění elektřiny do domů. Když se v Sudislavicích rozsvítila první pouliční lampa, mysleli si v nedaleké Mohelnici, že ve vsi hoří. Rychle přiběhli mohelničtí občané pomáhat sudislavickým hasit. To je důkaz sousedské solidarity. I Sudislavice měly své hasiče. Po druhé válce se přidali k hasičům z Malé Paseky. Využívali paseckou hasičskou stříkačku, ktrou měli uschovanou ve stavení u Vlků v Malé Pasece. Myslím si, že si mnozí pamatují úsloví: „Malá Paseka všem naseká!“ Prostě hasiči byli úspěšní nejen v boji s ohněm, ale i v soutěžích.

Když jsem byl opravdu malý, tak se stalo v obci neštěstí. V létě 1950 zasáhl blesk jedno ze stavení. Byl to dům č. p. 5. Vyhořel celý, pouze stáje zůstaly. Oheň se rozšířil i na č. p. 10. Zde však díkybohu shořela pouze kůlna a chlévy. Stavení č. p. 5 bylo časem obnoveno, a tak máme v Sudislavicích pořád 12 domů.

Když se vrátíme do doby před vznikem JZD, tak kolem vesnice bývaly tři rybníčky. Byly na místech, kde jsou louky dodnes zamokřené po celý rok. Nyní jsou rozorané, zcela zanesené splachy z polí a nikdo je neobnovuje. A to v jednom z nich bývalo pro Sudislavičáky za dřívějších dob pěkné koupání.

Do školy a do kostela lidé chodili vždy do Čechtic, tedy alespoň, co mi paměť sahá. Já jsem tam chodil také. I když dodnes jsou tu historická a lidská pouta s Mohelnicí a Křešínem. Ani rok 1960 je nezpřetrhal.

Na návsi v Sudislavicích je dodnes neobvyklé boží zastavení a stará kamenná zvonička – ta je stejná jako v Malé Pasece. Zvonička byla objednána zřejmě u stejného kameníka ve stejné době. Na místním křížku je však odlišný nápis ode všech okolních. Čteme zde: „Lásku všem“. Není to obvyklý dobový nápis, ale dnes je nadmíru aktuální. I já přeji všem lidem mnoho lásky! Co více můžeme chtít a mít!

Z volných zápisků a na základě laskavého vyprávění pana Bohuslava Suka zapsala Lenka Proschková

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný a Vít Šimon (8. třída)

Autor grafiky: Jakub Mazaný (8. třída)

Nový školní rok v Čechticích už opravdu začal...

Když se řekne začátek nového roku, menší část populace si představí 1. leden, a podstatnější část 1. září. Skutečně je tomu tak. Život drtivé většiny společnosti se řídí školním rokem. Ať se na to podíváme z jakékoliv strany, školní rok společností hýbe, červenec a srpen jsou měsíce s úplně jiným rytmem než zbytek roku.

Tenhle rytmus začal společnost pozvolna ovládat od zavedení povinné školní docházky, což nebylo rozhodnutí Marie Terezie (ta zavedla všeobecnou vzdělávací povinnost), ale až za Františka Josefa I. Ten nařídil povinnou školní docházku ve druhém školském zákoně v roce 1869. Byla osmiletá. Jenže zavedením povinné školní docházky přišel pracovní trh o levnou sílu. Zaměstnavatelé nepotřebovali všechny "lenošící" děti ve škole, a tak o čtrnáct let později byla osmiletá povinná docházka zkrácena na šest let. To byl veliký krok zpět. Zasadil se o něj František Ladislav Rieger, poslanec a majitel cukrovaru. Že by mu chyběla levná pracovní síla?

Ale proč jsou s povinnou školní docházkou spojeny tak dlouhé letní prázdniny? No právě kvůli dětské práci. Aby mohly děti v létě pomoci v hospodářství svým rodičům. Přes to nejel ani školský zákon. Prázdniny tedy nebyly vyčleněny na to, aby si chudinky děti odpočinuly po namáhavém školním roce. Prázdniny byly vyčleněny na polní práce. Odpočinkem byla přeci škola. Takže dnes je to vlastně tak, že o prázdninách děti odpočívají od odpočinku.

Letošní školní rok je již v plném proudu. Přeji proto všem žákům, rodičům, ale i pedagogům, aby to byl ten školní rok, který je pohodový, na který budou dlouho vzpomínat. Rok klidu a radosti a plný úspěchů. A odpočinku!

Vždyť, kdo si dnes umí představit třeba šestileté dítě někde pracovat? Berme školu za odměnu! L. Proschková

1. A – třídní učitelka Mgr. Lenka Šindelářová

1. B – třídní učitelka Mgr. Pavlína Pastorková

9. třída – třídní učitel Mgr. Zdeněk Kuklík

Projektový den v základní škole
DEN VZDĚLANOSTI

O projektovém dnu 24. 9. 2014 se naše sedmá třída vydala do ulic v Čechticích. Oslovovali jsme náhodně kolemjdoucí občany a dávali jim otázky ohledně knih a našich národních dějin. Byl to přece **Den vzdělanost**i, alespoň pro naši školu.

Seznam otázek: Knihy	**Uvádíme souhrn odpovědí:**
1. Kolik knih přečtete za měsíc?	1. Přečtou v průměru 5 knih
2. Jaký žánr máte nejraději a proč?	2. Detektivky a romány
3. Jaká je vaše nejoblíbenější kniha?	3. Babička a detektivky
4. Kterou knihu si nejlépe pamatujete z dětství?	4. Babička, Broučci, Honzíkova cesta, Slabikář a Statečný Vít
5. Upřednostňujete knihovny nebo knihkupectví?	5. Většina si raději knihy kupuje.
6. Kdy a komu jste naposledy koupili knihu jako dárek?	6. Dětem, mamince, k Vánocům
7. Potěší vás samotná kniha jako dárek?	7. Všechny odpovědi zněly „ano".
Seznam otázek: Dějiny	
8. Víte, kdo byl svatý Václav?	8. Patron české země, přemyslovský kníže
9. Jak se nazývá svátek, který připadá na 28. září?	9. Den české státnosti a zemřel sv. Václav

Připravila 7. třída

Výuka náboženství...

Náboženství začíná v týdnu od 29. 9. 2014 (lichý), a to následovně:

Každé pondělí: 12.00 – 12.45 pro 1. a 2. třídu – vede Mgr. Ludmila Kasperová

Každé liché pondělí: 12.00 – 13.30 pro 3. třídu – vede p. Zdzislaw Ciesielski

Každou středu: 12.30 – 13.15 pro 4. a 5. třídu – vede p. Zdzislaw Ciesielski

Vybíráme z našich křestních jmen

František – 4. říjen

Jméno FRANTIŠEK znamená malý Francouz (z it. Francesco) a je to jméno původem italské. Nosí jej celkem 153 917 obyvatel České republiky. Svátek připadá na 4. říjen.

Eliška – 5. říjen

Jméno ELIŠKA znamená můj Bůh je přísaha (varianta jména Alžběta) a je to jméno původem hebrejské. Nosí jej celkem 42 144 obyvatelek Česka. Elišky slaví svůj svátek 5. října.

Věra – 8. říjen

Jméno VĚRA znamená víra. Je to jméno původem slovanské. Nosí jej celkem 129 139 žen České republiky. Svátek připadá na 8. října.

Tereza – 15. říjen

Jméno TEREZA znamená pocházející z ostrova Thery (v Egejském moři) a je to jméno původem řecké. Nosí jej celkem 61 070 Češek, Moravanek a Slezanek. Svátek připadá na 15. říjen.

Gratulujeme nositelům těchto jmen!

Zpracoval Jakub Mazaný, 8. třída

Ohlédnutí za příměstským táborem pro nejmenší děti

Poslední týden v srpnu se předškolní děti z okolí Čechtic vydaly s Mojžíšem do Zaslíbené země. Dvacet tři účastníků mělo tak možnost přenést se do doby egyptských faraónů.

Mojžíšův příběh začal přímo před farou u jezírka, kde děti nalezly opravdové živé miminko v rákosí. Dále si prošly i egyptskými ranami formou zábavných a metodických her. Děti se nezalekly ani samotného faraóna, který je pronásledoval. Lehce ho uspaly krátkou básničkou a uloupily mu bonbóny, které záhadně vyrostly na stromě. Překonaly i další nástrahy až po symbolický přechod přes Rudé moře, které tentokrát představoval potok u Sudislavic. Poté, co děti našly zemřelého Mojžíše, rozhodli jsme se ho pohřbít na místním hřbitově. Na Mojžíšovo přání jsme společně pokračovali v hledání Země zaslíbené. A netrvalo dlouho, když jsme ji nalezli v podobě sladkého pokladu.

Krásné dva dny byly završeny mší svatou pro rodiče s dětmi, která byla ozvláštněna přinášenými dary a symboly v táborovém duchu – desatero přikázání nebo proutěný koš s Mojžíšem. Věříme, že jsme děti mohli obohatit zas o několik letních dobrodružných zážitků. Za rok na viděnou! ☺

Táborové fotografie naleznete na www.farnostcechtice.cz

Za tým vedoucích ve složení Josef Vršťala, Eliška Vršťalová, Lenka Vítová, Jan Vít, Kateřina Follerová, Kristýna Lebedová, Anežka Dufková

A. J. Novotná

Program MC Jakoubek říjen – prosinec 2014

Opět v tomto školním roce zveme maminky (i tatínky) s dětmi na společné setkávání na faře v Čechticích. Mateřské centrum bude probíhat každý lichý pátek v měsíci od 9.30. Děti se mohou těšit na veselé a hravé programy a jejich maminky na příjemně strávené dopoledne.

Pro maminky, které si jen chtějí se svými dětmi pohrát bez řízeného programu je k dispozici VOLNÁ HERNA. Ta bude k dispozici vždy každý sudý pátek od 9.30.

10. 10. 2014	Hurá už je podzim – vede L.Kasperová
24. 10. 2014	Ekocentrum Čapí hnízdo – Ve městě (děti se setkají s živými domácími mazlíčky)
7. 11. 2014	Pohádka Hrnečku vař! – vede K. Veletová
21.11. 2014	Ekocentrum Čapí hnízdo – V lese
5. 12. 2014	Čteme s nečtenáři: Husa Líza a vánoční hvězda – vede M.Říhová

Termíny VOLNÉ HERNY: 17.10., 31.10., 14.11., 28.11. 2014

Těšíme se na viděnou.

Kontakt: Ludmila Kasperová, tel. 605 148189

Kulak a sabotér (2)

V posledním čísle ČN jsem čtenářům slíbil, že je seznámím s nejzajímavějšími momenty případu Františka Sháněla z Chýstovic. Jeho zločin spočíval v tom, že vlastnil 22 ha polí, z nichž neodevzdával státu všechny předepsané dodávky. Mladí lidé dnes nejspíš nevědí, co to bylo, ale my starší ještě pamatujeme, co byly dodávky. Tehdy se tomu říkalo pěkně počesku kontigent. Tehdy každý hospodář dostal od okresního plnomocníka papír, na kterém bylo podrobně vypsáno, jaké plodiny má v příštím roce pěstovat, jaké domácí zvířectvo má chovat a kolik produktů a za jakou cenu musí státu dodat. Po splnění dodávky mohl, ale opět pouze státu, prodávat takzvaně navolno. Rozdíl těchto dvou cen byl veliký. Např. za brambory na dodávku dostal za 1q 18 Kčs, na volno 40 Kčs. Mák 4 Kčs na dodávku, 17 Kčs na volno za 1 kg. Výška dodávky se stanovila podle výměry. Pro hospodářství nad 10 ha byly jiné, mnohem vyšší koeficienty. Nikdo z těchto větších zemědělců nedokázal dodávky splnit. Proto nebyl problém na kohokoli z nich ukázat a říct „to je kulak a sabotér“. Proč si tedy vybrali v Chýstovicích právě Františka Sháněla? Vždyť „v obci se nachází víc neplničů a to poměrně ještě větších, než je obviněný“. Takhle to řekl tajemník MNV při hlavním líčení. Můžem se jen domýšlet proč. Pan Sháněl měl selskou náturu, možná hrdost. Nedokázal se ohnout a mlčet jako ostatní. Nebyl ženatý, neměl děti, nemusel se obávat, že jim zkazí život. Svou roli určitě sehráli i místní udavači. Bohužel, nebo možná i bohudík (nevím) operativní spis, který vedla STB, se nedochoval. Z Archivu bezpečnostních složek mi napsali: „K osobě Františka Sháněla byl do Operativního archivu MV v Českých Budějovicích uložen svazek č. 633, kategorie Osobní, krycí název Neplnič. Svazek byl dne 14. 3.1963 zničen.

Kromě neplnění dodávek se obžaloba opírá o výroky obžalovaného. Velmi mu přitížila jeho nová výfuková řezačka, k ní měl nejvíc trestuhodných výroků. Byla mu odebrána, někdy se vyskytuje termím odčerpána pro potřeby JZD Pošná. V obžalobě se píše: „Po vsi roztrušuje, že mu byla ukradena.“ Potom, po dvou letech, když řezačka havarovala, si jí mohl z Pošné odvézt. Při tom se dopustil opět několika trestných výroků. Nejhorší byl ve vesnici Březina. Tam, když projížděli s rozbitou řezačkou, navštívil soudruha Josefa U. , který v dílně Státního statku pracoval jako kovář. Právě ten, ještě ve funkci zemědělského referenta ONV mu jí před dvěma lety zabavil. Teď mu František Sháněl řekl doslova: „Hele, vezu si ten vrak, který jsi ty mě ukradl. Podívej se, ta řezačka byla nová a nyní je úplně rozbitá, kdo mi to nyní zaplatí. Tohle vy umíte," v závorce je doplněno (myslel komunisti), „všechno všude sežrat, ukrást a rozbít a pak všichni krčíte rameny a nevíte, co s tím. A pamatuj si, já ten výměr od tebe podepsaný mám, který ti co nejdříve o palici otluču. Oni vám ukázali – opět v závorce (myslel vládu), že nemusíte nic dělat a vozili vás autem a dneska, když tě kopli do prdele a musíš dělat, tak ti to moc nevoní.“

Je zajímavé sledovat svědecké výpovědi, kterých je téměř dvacet. Jsou různé. Některé chtějí přímo poškodit pana Sháněla. Na příklad jeden z nich uvedl při výslechu na SNB: otázka: „Vypovězte, do jaké skupiny zařazujete uvedeného rolníka a do jaké třídy“. Odpověď: „Jmenovaný je v seznamu kulaků v obci. Taktéž i já sám ho vidím jako kulaka. Taktéž i jeho styky, kterými se sám zařazuje do skupiny vykořisťovatelů. Obdobně spatřuji v samotném původu a výchově, neboť jeho rodiče jednali ryze kulackým způsobem. Jmenovaný, ač tyto znaky má, tyto znaky navenek zakrývá a v současné době se projevuje až ve znacích podlízavosti a vtíravosti.“

Někteří vyslýchaní ho naopak opatrně obhajují. Ale proti profesionálovi neměli šanci. Když se snažili vykrucovat, říkali že nevědí, neslyšeli, nebyli tam, podporučík Krajíček řekl: „Svědku pozor, teď nemluvíte pravdu. My máme zjištěno, že ...“ Tak musel dosvědčit i tajemník MNV další osudný výrok pana Sháněla. Jednalo se o domácí porážku. Pět let už si nesměl pan Sháněl zabít prase. Když mu tajemník konečně na nátlak svojí manželky, jak uvedl, vyřídil povolení, okresní plnomocník povolil jen půlku, druhou půlku byl pan Sháněl povinen dovézt do Pacova. Tehdy v kanceláři před několika lidmi v rozčilení řekl: „Když mi povolil jen půlku, já se podle toho zařídím a taky budu plnit a dělat jen napolovic.“ Předseda to musel dosvědčit, že to takhle řekl. Soud to posoudil jako přiznání k sabotáži. Nakonec musel do Pacova odvézt prase celé a ze zabíjačky opět sešlo. V živé váze mělo 185 kg.

Pan Sháněl byl za neplnění dodávek několikrát trestán peněžitou pokutou. Částky byly na tehdejší dobu docela vysoké. Velkou škodu, podle jeho výpovědi, mu způsobila výměna polí v roce 1952. V místě bylo založeno družstvo, do něj ale nevzali rolníky nad 15 ha. Jemu vyměnili skoro všechna pole. Dostal všelijaké odhazky na konci katastru. Jenže družstvo se po dvou letech rozpadlo a on dostal zpět svoje pole. To mu vážně narušilo osevní postup. Na vrácených polích nebyla žádná píce, pak neměl čím krmit dobytek. Navíc mu šly brambory po bramborách a pšenici musel zasít po seté travině. Tehdy žádná chemie nebyla, vláčení prý nepomohlo a pšenici udusil bojínek a kostřev. Kromě peněžních pokut, odebrání a odčerpání několika strojů, byl také prováděn nucený odběru produktů. Například přijely dva nákladáky, parta svazáků z pacovské továrny (v období Pražského jara jsem v té továrně pracoval a byl jsem u toho, když si to mí starší kolegové navzájem vyčítali) a vynosili ze sklepa 120 q brambor, které byly uskladněny pro výkrm vepřů a na jarní sadbu. Pan Sháněl v tu dobu pracoval s koňmi na poli.

Při domovních prohlídkách byly přečteny i všechny dopisy, na základě toho se ve zdůvodnění rozsudku praví: „jeho dopisy prozrazují, že obžalovaný byl víc obchodníkem než hospodářem“. Rovněž „byla nalezena láhev likéru a v maštali nádoba se zapáchající vodou, kdyby se jí dobytek napil, mohlo by to mít zdravotní následky".

Pan Sháněl byl na SNB podroben několika výslechům, u jednoho je čas ukončení ve 24 hodin. Výsledek přípravy hlavního líčení byl nepochybně uspokojivý. Orgánové znali dopředu argumenty, kterými bude obžalovaný zdůvodňovat neplnění dodávek. Zároveň měli k dispozici řadu svědectví, kterými mu je vyvrátí.

O tom ale až příště.

Zdeněk Veselý

Čechtická lilie – ohlédnutí

Lilie je malý letní festival – jako květina, která roste jen v květináči. Je pro znalce, kteří vědí, že více nemusí vždy znamenat lépe, někdy je to jen více.

Letos byl již třicátý první ročník. To je v životě člověka důležitý mezník, což teprve u festivalu! Má za sebou dětské nemoci i rozmary puberty a kvete plným, voňavým, ušlechtilým květem. Jen lehce ji pomačkala nějaká ta bouřka, liják nebo povadla suchem. Na chvilku. To, že ji pěstujeme jen v kořenáči, nám umožňuje obdivovat ji ze všech stran a všímat si i nejmenších detailů.

Jsme rádi, že jste u toho byli společně s námi už tolik let. Karel Rozkošný a www.cechtickalilie.cz

Fotosoutěž 2014

Fotosoutěž byla uzavřena. Postupně zveřejníme zajímavé příspěvky. Vyhodnocení proběhne v prosinci 2014.

Příspěvek od Jany Štecherové, Lesní víla

Výlet do neznáma 16. října 2014

Pro naše důchodce připravujeme ve čtvrtek 16. října **výlet do neznáma**. Cíl našeho putování bude vylosován těsně před odjezdem.

Zájemci se mohou přihlásit na úřadě městyse.

VÝLOV RYBNÍKA V PRÁCHŇANECH

Výlov rybníka „U Horek“ v Práchňanech je naplánován na 8. listopad 2014. Srdečně Vás zveme.

VÝLOV RYBNÍKA V NAKVASOVICÍCH

SK Rybáři Nakvasovice pořádají
4. 10. 2014
výlov v Nakvasovicích.

Prodej ryb od 10.00 hodin

Občerstvení:
smažený kapr a pstruh
rybí polévka
grilovaná klobása

K poslechu zahraje Chmelařinka

Připravujeme...

Divadelní spolek Studený Vám
v sobotu 11. října od 19.30
zahraje rozpustilou komedii
Jevana Brandona Thomase
CHARLEYOVA TETA.
Představení můžete vidět v čechtické sokolovně.

Děj se odehrává v 19. století, kdy si dva studenti Oxfordu chtějí vzít své dívky. Nebyla by to ale komedie, aby nedošlo ke komplikacím.

Přijďte se podívat, jak to vše dopadne.

Další divadlo v Čechticích

V pátek 24. října 2014 od 19.30 hodin zahrají v sokolovně v Čechticích ochotníci z Bystřice.

Uvidíte komedii
od Marca Camolettiho
KDYŽ TY, TAK JÁ TAKY
v podání Divadelního souboru Ludvíka Němce z Bystřice.
Režie: Marie Neradová

Pojeďte do divadla...

...na HAŠLERA

Představení nabízí skvělou inscenaci s písněmi Karla Hašlera v režii Tomáše Töpfera. Příběh vypráví o pozoruhodném bohémském životě českého umělce, herce a hudebníka, který nezapřel svůj talent, díky němuž se stal miláčkem publika. Svými písňovými hity se zapsal do srdcí mnoha diváků. Neustálé brojení proti neúprosné cenzuře první republiky, německé okupaci a malému čecháčkovství ovšem nevyhrál.

V hlavní roli zpívá, tančí a exceluje **Petr Rychlý.**

Právem patří mezi oblíbené a hojně navštěvované inscenace v repertoáru Divadla na Vinohradech a skoro pokaždé si na konci představení „vysloužíˮ potlesk vestoje.

Na písně Karla Hašlera napsal Pavel Kohout.

Zájemci se mohou přihlásit na Úřadě městyse Čechtice do 22. října 2014.

ZŠ ČECHTICE ORGANIZUJE VE ŠKOLNÍM ROCE 2014/2015 SBĚR TĚCHTO SUROVIN:

ZŠ Čechtice celoročně podporuje sběr recyklovatelného odpadu.

papír
PET víčka
kaštany
hliník
— odevzdává se denně u pana školníka

použité monočlánky (do zelených krabic u vchodu školy)
přepálený olej (je možno donášet v PET láhvích do školní jídelny)
pomerančová a citronová kůra, šípek (odevzdává se denně ráno ve školní družině)

Seznam sbíraných léčivých bylin uveřejníme v cubnu 2015

Získané finanční prostředky za sběr jsou použity pro potřeby žáků.

Děkujeme!

Poděkování

Srdečně děkujeme za Vámi věnované knihy základní škole. I díky Vám mohl proběhnout projektový den **Den vzdělanosti**. Děkujeme rovněž paní učitelce Vlastě Kubalové za poutavý výklad **„O knihách"** a paní učitelce Zuzaně Matulové za program **„Jak se učíme"**. D. Jetelová a J. Sýkorová

Školní knihománie

ZŠ se obrací s prosbou o pomoc na všechny občany.

Čím můžete pomoci?

Pokud máte doma knihy, které nepoužíváte, nebo je chcete dokonce vyhodit, můžete je nezištně věnovat škole.

Darovat můžete jakékoliv knihy, časopisy... (na žánru nezáleží).

Materiál můžete přinést do školy kdykoliv.

Děkujeme Vám za podporu dětí a vzdělanosti.

Poděkování

V sobotu 30. srpna 2014 jsme se sešli na našem 9. srazu spolužáků 8. tříd ZŠ Čechtice v Restaurantu „U Zlaté Prahy".

V salónku jsme měli připravené příjemné posezení. Šikovná a usměvavá servírka Zdenička se o nás vzorně starala. K večeři si někteří vybrali vepřový steak na barevném pepři, jiní kuřecí steak, šunku, sýr, další smaženou kuřecí kapsu a dva smažený sýr a přílohy hranolky. Talíře byly krásně naservírované, jídlo velice chutné a porce veliké.

Budeme se těšit opět zde za dva roky na našem 10. srazu.

Za všechny moc děkují

Vojta, Mirek, Ála, Mařenka a Jana

Svoz nebezpečného odpadu

V sobotu 11. října 2014 bude v obci proveden podzimní svoz nebezpečného odpadu dle následujícího harmonogramu:

Jeníkov	náves	8.00 – 8.20
Nakvasovice	náves	8.25 – 8.45
Dobříkovice	náves	8.50 – 9.10
Zhoř	náves	9.20 – 9.40
Palčice	náves	9.50 – 10.10
Práchňany	náves	10.20 – 10.40
Sudislavice	náves	10.45 – 11.05
Malá Paseka	náves	11.10 – 11.30
Růžkovy Lhotice	náves	11.40 – 12.00
Černičí	náves	12.15 – 12.35
Čechtice	náměstí	12.45 – 13.30
Otročice	náves	13.40 – 14.00

Občané mohou bezplatně zlikvidovat nebezpečný odpad, který se nachází v jejich domácnostech.

Lampiónový průvod

Tradiční lampiónový průvod, který je poté spojený s ohňostrojem, se uskuteční v úterý 28. října 2014. Oslavme společně vznik naší republiky.

Sraz v 17.45 hodin před radnicí.

Podzimní tvoření v klubovně

změna termínu

Připravujeme tvůrčí podzimní dílničky pro volně příchozí dospělé, ale i děti. Budeme se snažit, aby dílnička byla každý poslední pátek v měsíci. Zájemci o tvoření si mohou proto poslední pátky v měsíci rezervovat na tyto aktivity.

Z organizačních důvodů jsme první dílničku museli poposunout na pátek 31. října 2014. Původně jsme v předchozích novinách informovali, že začínáme v pátek 26. 9. 2014.

V první dílničce v pátek 31. října od 18.00 si budete moci vyrobit mýdlo pro své potěšení nebo pro radost druhých.

Pro lepší organizaci nechť případní zájemci nahlásí svoji účast na Úřadě městyse Čechtice do pátku 17. října 2014.

Setkání důchodců

Říjnové setkání našich důchodců se uskuteční **mimořádně v pondělí 20. října 2014** od 14 hodin v hasičském domě v Čechticích.

Zlatnictví

Snubní prsteny
Prodej a opravy šperků
Zakázková výroba
Výkup zlata

Jana Míková, tel. +420 603 449 474
po dohodě – sobota + neděle, možno i večer
E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz
www.zlatnictvi-prsteny.cz
Provozovny:
Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ
Jeníkov 2, Čechtice, okres Benešov

Zveme Vás na čechtický bazárek, který se koná 18. října 2014 od 9.00 do 13.00 ve zdejší sokolovně.

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechtice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Fotografie na první, druhé a třetí straně: Sudislavice, k. ú. Čechtice, L. Proschková. Tisk ZŠ Čechtice. Uzávěrka je vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Počet výtisků 600 ks. V říjnovém čísle se zaměřujeme na naši obec Sudislavice. V následujících číslech se zaměříme na další okolní obce. Barevný výtisk naleznete na www.mestys-cechtice.cz v elektronické podobě.